

[Valdemar Sørensen.]

tant for hele den øvrige Befolkning, der jo ogsaa er interesseret i Spørgsmaalet. Det var dette Arbejdsudvalg, der med denne Sagkyndighed udarbejdede det i Kommissionen omtalte første Forslag til en Mælkeordning. Kommissionens andre Medlemmer rejste imidlertid Protester imod det, og derefter gik Tiden fra Mødet den 12. Januar 1940, hvor Formanden havde ment, at han med en Dags Varsel kunde faa Kommissionens Tilsagn til at tiltræde dette Forslag, indtil Maj Maaned, inden man kom i Gang med Arbejdet igen. Efter at man saa havde furneret Medlemmerne med de nødvendige Oplysninger, kom endelig det Forslag til Live, som er Kommissionens Hovedforslag. Naar man ser paa dette Forslag, maa man vist sige, at det i mange Henseender er bygget op, som en mælkesagkyndig vilde bygge det op, men det Hovedformaal, man havde tilstræbt, nemlig at reducere Mælkepriserne, var kun i ringe Grad naaet. Man mente, at man straks som en Forløber ved en Reduktion af Rabatsystemer o. lign. kunde give en mindre Nedsættelse i Mælkeprisen, men en egentlig Nedsættelse kunde først ske, efter at man havde centraliseret Mælkehandelen og afbygget en hel Del af de Foranstaltninger, der nu fordyrer Mælken. Man foreslog et System, hvorefter der skulde gives Erstatning til dem, der led Tab ved den fremtidige Ordning. Alt dette kunde jo være meget godt i fredelige Tider, men som Forholdene er i Øjeblikket, gaar det ikke, og jeg forstaar meget vel, at den højtærede Handelsminister har ønsket paa denne Baggrund at fremsætte det Forslag, som vi har til Behandling i Dag.

Om dette Forslag siger det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, at det er den rigtige Vej, fordi Handelsministeren herved ind sætter sig selv til Diktator i Mælkespørgsmaalet. Jeg maa dog sige, at den højtærede Handelsminister heldigvis har været noget forsigtigere, end det ærede Medlem synes at forudsætte. Ministeren forlanger blot en Bemyndigelse til efter Forhandling med Landbrugsministeren at træffe Foranstaltninger til Bybefolkningens Sikring af Mælk og Fløde til billigst mulige Pris, og Ministeren siger saa, hvad jeg synes er fornuftigt, selv om det paa en Maade er at lade Sorterper gaa videre, at han kan herunder paa-

lægge Kommunalbestyrelserne og Købstadkommunernes Styrelse at træffe Forholdsregler til Rationalisering af Handelen med Mælk og Fløde, og han kan fastsætte, at saadan Handel eller Fordeling fremtidig kun kan udøves i Henhold til særlig Tillaelse fra vedkommende Kommunalbestyrelse. Den højtærede Handelsminister er altsaa mere beskedne end det ærede Medlem Hr. Kristen Amby. Ministeren skaffer sig naturligvis et Maskineri til det Arbejde, der skal gøres, for man kan selvfølgelig ikke i Handelsministeriet blot ved et Diktat ordne Mælkehandelen i Byerne. Der maa et Apparat til, og de Interesser maa sættes i Bevægelse, som virkelig har Interesse i Foretagendet. Ministeren er gaaet den naturlige Vej at gaa til Bykommunernes Styrelse og lade dem foretage det fornødne under hans Kontrol, naturligvis for saa vidt under hans Diktat, og jeg vil haabe, at Ministeren sætter mest mulig Fart i de Kommunalbestyrelser, han faar at gøre med.

Om selve den Maade, man har tænkt sig at gaa frem paa, ikke saa meget efter Forslagets Ord som efter Bemærkningerne og efter andre offentlige Forhandlinger om Spørgsmaalet, skal jeg sige, at visse Ting, der er kommet frem fra Kommissionen, visse Ting trykt i Bemærkningerne giver mig Anledning til en lille — jeg vil ikke sige Kritik, men en Omtale af andre Synspunkter, som jeg synes er naturlige. Det siges i Forslaget, at man kan give Kommunalbestyrelserne Paalæg om at træffe Forholdsregler til Rationalisering af Mælkehandelen, og det finder jeg naturligvis er rigtigt, for det rammer i Centrum af den Kritik, man har rejst mod alle de Udgifter, som efterhaanden har dynget sig op omkring Handelen med dette livsvigtige Produkt. Det er klart, at den Rationalisering, der her skal finde Sted, maa gaa ud over en hel Del af det, man ved indbyrdes Aftaler og Forstaaelse mellem de store Mejerier, navnlig her i Hovedstaden, efterhaanden har behængt Mælkehandelen med af Udgifter.

Det er naturligt og klart, og jeg har ikke noget at sige til den Side af det, men naar den højtærede Minister saa udtrykker sig i Bemærkningerne paa den Maade, at det kan blive nødvendigt at aabne Adgang til en Koncessionering af Mælkehandelen, er jeg straks lidt mere betænkelig. Det kan